

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wtorek, $\frac{2}{14}$ Października.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem: do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Expeditory Gazet Petersburskiego Pocztamtlu, lub do księgarni Smirdina; w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego i w Biurze Informacyjnym; w Wilnie, w księgarni Zawadzkiego; nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urządach.

Cena Roczna: w Rosyi, s pocztą, a w sło-
licy, z noszeniem do
mieszkań, 50 rub. as.
Półroczna, 25 r. ass.
Bez pocztly, dla odbie-
rających w księgarni
Smirdina: Roczna, 45
r. as. Półroczna, 25
r. as. Dla Królestwa
Polskiego: Roczna, 55
r. Półroczna, 28 r.
ass.

Wiadomości krajowe.

Petersburg $\frac{1}{18}$ Października.

N. CESARZ Jmć, s powodu jesiennej pory nie chcąc zatrzymywać wojsk 3go odwodowego korpusu jazdy, których przegląd byłznaczony w Orle na początku Października, 16go Września puścił się w podróż z Moskwy, na Kaługę, do Orła.

Do Kaługi N. PAN przybył 17go Września; 18go przyjąwszy przedstawującą się szlachtę i kupców, udał się do Cerkwi Sobornej; potem oglądał szpital miejski, dobroczynne zakłady Urzędu Powszechnej Opieki, pensyą Szlachetną, więzienie, i wszędzie ze znalezionej porządku był zadowolonym, potem oglądał miejscowy park artyleryi.

O 11ej wieczornej J. C. M. odjechał do miasta Orła, gdzie pomyslnie stanął 19go o 6ej wieczorem.

Z Orła. — 20go Września N. CESARZ Jmć o 11ej rannej był w Soborze Borysoblebskim na nabożeństwie. O 12ej N. PAN przeglądał wojska 3go odwodowego korpusu jazdy i był wielce z nich zadowolonym.

Potem J. C. M. przyjmował przedstawujące się osoby stanów szlacheckiego i kupieckiego: wieczorem miasto było oświecone.

21go J. C. M. oglądał dobroczynne zakłady Urzędu Powszechnej Opieki i szkołę dzieci sług kancelaryjnych— i ze znalezionej w nich wzorowego pod wszelkim względem porządku był wielce zadowolonym—Jednemu z uczniów szkoły, który się odznacza w rysunku, po zaświadczeniu o dobrém jego prowadzeniu się, N. CESARZ Jmć raczył podarować 500 r., rozkazawszy sumę tę umieścić w Lombardzie na procent, do czasu wyjścia jego ze szkoły.

O 12ej N. PAN raczył odbyć praktyczną musztrę artyleryi 3go odwodowego korpusu jazdy i był z niej zupełnie zadowolonym.

22go N. PAN musztrował 2ga dywizyą dragonów i był z niej zadowolonym.

23go CESARZ słuchał mszy Św. w Cerkwi zakładu Dobroczynności N. Matki Bolesnej.

O 12ej J. C. M. był na zmianie warty Moskiewskiego pułku dragonów, poczem oświadczył zupełne SWE ukontentowanie Dowodczy tegoż pułku.

Na zmianę warty i na powrót N. PAN szedł pieszo i mieszkańcy miasta Orła, kupiąc się do koła J. C. Mości, wydawali radośne okrzyki.

O 9ej wieczornej N. PAN uświetnił obecnością Swoją bal, dany przez Szlachtę gubernii Orłowskiej.

— Przez Reskrypta CESARSKIE, na poświadczenie Jenerał-feldmarszałka xięcia Warszawskiego, hrabi Paskiewicza - Erywańskiego, mianowani kawalerami orderów: S. Alexandra Newskiego, 9 Września, Jenerał-porucznik, Jenerał-adjutant *Pankrajew*, za stale gorliwą i pożyteczną służbę, a w szczególności za niez mordowaną czynność w urzędzie Prezydenta Najwyższego Sądu Kryminalnego, w mieście Warszawie ustanowionego i S. Włodzimierza 2 klasy, 12 Września, Radea Tajny, Dyrektor Jeneralny, Prezydujący w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu Królestwa Polskiego *Fuhrmann*, za gorliwą i pożyteczną służbę.

Ukazy Rządzącego Senatu 1 Departamentu.

1) 20 Września. O otwarciu w obwodzie Bessarabskim Urzędu Powszechnej Opieki.

2) 21 tegoż m. Z ogłoszeniem rozkazu J. C. Mości z dnia 14 Sierpnia b. r. wyznaczającego rzędy, do których, we względzie nowoustanowionych mundurów, mają być policzani urzędnicy miejscy.

3) tegoż dnia. Z objaśnieniem że zatwierdzone Najwyżej postanowienie Komitetu Ministrów, ogłoszone w Ukazie Rządzącego Senatu z dnia 27 Sierpnia 1817 roku, przepisyjące, iż w razie zatrzymywania się po drodze statków spławnych, właściciele ich obowiązani są płacić najemnikom po 30 kop. na dzień, ale dopiero po przejściu trzech dni stania na miejscu — ma być rozumiane tym sposobem, że przeciąg trzydniowy policza się na cały czas spławu, i, jeżeli w jedném miejscu upłynie, po zatrzymaniu się statku na inném stanowisku, opłata po 30 kop. ludziom najętym powinna następować natychmiast, nie czekając aż drugie trzy dni miną.

— 26go zeszłego Września odbyło się u P. Łonginow zgromadzenie Komitetu pierwiastkowego zaprowadzenia dylizansów, na którym, po rozpatrzeniu rocznego zdania sprawy, uchwalono iż należy się starać o obmyślenie środków zmniejszenia ceny miejsc na trakcie między dwiema stolicami dla ogólnego pożytku; zaś PP. akcyonistom postanowiono wydać po 30 proc. od ich akcyj; jakowy dochód już się wypłaca w tutejszym Kantorze dylizansów.

— Główny zarząd Kompanii Rossyjsko-Amerykańskiej obwieścił swoich uczestników, że ogólne zgromadzenie członków, głos mających, 18 zeszłego Września rozpatrzyło rachunki i zatwierdziło billans kapitału kompanii za 1832 i 1833 lata; s którego dało się widzieć, że czysty zysk w tym okresie wynosi na każdą akcyę po sto rubli. — 27 Czerwca przybył z osad Rossyjsko-Amerykańskiej kompanii do portu Ochotskiego szlup *Sitcha*, pod wodzą Kapitana-lejtnanta marynarki CESARSKIEJ *Mitkow*, który przywoził towarów futrzanych, licząc według cen w Rossyi istnących, na 1,750,000 rubli. — Podług doniesień Głównego Rządcy Osad, Kapitana 1 rangi CESARSKIEJ marynarki barona *Wrangel*, osady zostają w stanie pożądanym.

— W pierwszej połowie bieżącego roku, w kopalniach Rządowych i prywatnych pasma Uralskiego wydobyto następną ilość drogiej kruszców:

	Złota,		Platyny.	
	pod.	fun. zoł. doli.	pod.	fun. zoł. doli.

Rządowych:

Ekaterynburskich	15	1	65	—	—	—	—
Złatoustowskich	51	58	9	24	—	—	—
Bogosłowski	25	15	65	48	—	1	52 62
Gorobłahodatskich	1	12	68	—	—	—	—
ogół	71	28	15	72	—	1	52 62

Właścicieli prywatnych:

Wierchisietkich, Korneta gwardyi <i>Jakowlewa</i>	55	10*	—	—	—	5	68 48
Kislińskich i Kisztyńskich, sukcesorów kupca <i>Rastorgujewa</i>	15	25	71	—	—	11	—
Niżnietahilskich, spadkobierców <i>Radcy Tajnego Demidow</i>	15	17	69	—	55	15	78 60
Newjańskich, spadkobierców <i>Jakowlewa</i>	15	53	71	—	—	3	15 —
Sysertskich, spadkobierców <i>Turczaninowa</i>	4	10	5	—	—	—	—
Szajtańskich, fabrykanta <i>Jarcowa</i>	2	55	58	—	—	—	—
Wierchniefalojskich, <i>P. Gubin</i>	1	24	78	—	—	—	—
Bilimbajewskich, hrabiny <i>Strogonow</i>	2	25	65	—	—	—	—
Wsiewołodobłahodatskich, <i>P. Wsiewołodzkiej</i>	4	1	70	—	—	—	—
Rewdińskich, spad. <i>Demidowa</i>	—	6	82	—	—	—	—
Krestowozdwiżeńskich, hrabiny <i>Pollter</i>	1	5	12	—	—	23	55 93
Spadkobierców <i>Berghauptmana Medger</i>	—	21	14	—	—	—	—
Ogół prywatnych	95	16	19	—	56	8	53 9
Ogół rządowych i prywatnych	167	4	32	72	56	9	65 71

*) Funt czystego złota, według terazniejszego systematu mennicznego w Rossyi, równa się wartością 54t rub. 53½ kop. srebr. Szacując według tego 55 pudów 10 funt. złota, otrzymanych w ciągu pierwszej połowy bieżącego roku s kopalni P. *Jakowlew*, i opuszczając dla ułatwienia mnożenia kopiejki, wypada, iż P. *Jakowlew* wydobył go na 480,810 r. srebrem. (*Wzd. Tyg.*)

ZDANIE SPRAWY ZAKŁADÓW KREDYTOWYCH PAŃSTWA.

(Ciąg dalszy.)

Kapitał osobno odłożony.

Kapitał osobno odłożony, składał się s summ otrzymanych z drugiej 5% pożyczki i s pozostałych od spalenia assygnat w roku 1822 i 1823, i wynosił:

w złocie	2,430,611	r. 56½ k.
w srebrze	2,951,667	r. 15¼ k.
w assygnatach	6,328,624	r. 90¼ k.

S tego w roku 1833 użyto:

Na wykup nietykalnego kapitału 62,300 rubli assyg., będących własnością Uniwersytetu Petersburskiego, podług kursu 127 $\frac{0}{20}$ i z dochodem po dzień wykupu:

w assygnatach	79,525	r. 95 k.
-------------------------	--------	----------

Na wypłatę w Mennicy: a) dodatku za przerabianie złota na monetę, b) prywatnym właścicielom kopalni za dostarczone przez nich złoto, i c) za wymianę srebra na assygnaty, ogółem:

w złocie	4,134	r. 24¼ k.
w srebrze	97,248	r. 97 k.
w assygnatach	—	2½ k.

Zostało więc na rok 1834:

w złocie	2,426,477	r. 32½ k.
w srebrze	1,854,418	r. 18¼ k.
w assygnatach	6,249,098	r. 93 k.

BANK ASSYGNACYJNY.

Massa puszczonej w obieg assygnat w r. 1833, podobnie jak w poprzedzających latach, zostawała niezmienną i wynosiła po 1 Stycznia 1834 r. 595,776,310 r.

BANK POŻYCZKOWY.

Kapitał Banku, wynosi na rok 1834

w złocie	15,816	r. 69½ k.
w srebrze	381,606	r. 17¼ k.
w assygnatach	18,747,277	r. 37½ k.

(W tej liczbie kapitał zapasny 1,000,000 r.)

Kapitał rezerwowy, pozostały z zysków 1832 i 1833 r.

w złocie	653	r. 48 k.
w srebrze	15,570	r. 32¼ k.
w assygnatach	2,709,589	r. 38½ k.

Na rok 1833 było w obrocie kapitałów wniesionych przez różne władze i zakłady publiczne

w srebrze	30,723	r. 76 k.
w assygnatach	178,532,589	r. 35¼ k.

Tu wchodzi kapitały Banku Handlowego 112,478,073 r. 75 k. i Petersburskiej Rady Opiekunczej 3,162,421 r. 10 kop.

Wniesionych przez osoby prywatne

w srebrze	615	r. 59 r.
w assygnatach	120,171,461	r. 32 k.

W roku 1833 przyjęto wniesionych kapitałów:

Od władz i zakładów publicznych:		
w assygnatach	34,423,362	r. 45¼ k.

(w tem z Banku Handlowego 14,000,000 rubli).

Od osób prywatnych:		
w assygnatach	29,529,136	r. 71½ k.

Zwrocono wniesień:

Władzom i zakładom publicznym:		
w srebrze	30,722	r. 31 k.
w assygnatach	16,114,880	r. 99¼ k.

(w tej liczbie Radzie Opiekunczej Petersburskiej 3,280,109 rubli 83 kop.)

Osobom prywatnym:

w assygnatach 30,906,905 r. 23 k.
Od zwróconych kapitałów zapłacono procentów i doliczono do kapitałów nie wziętych przez właścicieli po upływie rocznego terminu:

w srebrze 1,137 r.

w assygnatach 12,775,829 r. 49½ k.

Na rok 1834 pozostało w obrocie Bankowym kapitałów będących własnością władz i zakładów publicznych:

w srebrze 1 r. 45 k.

w assygnatach 204,293,895 r. 60 k.

(w tej liczbie Banku Handlowego 131,539,651 r. 77 k.)

Prywatnych osób:

w srebrze 639 r. 75 k.

w assygn. 122,789,292 r. 89½ k.

W ogóle na rok 1834 Bank ma w obrocie wniesionych kapitałów:

w srebrze 641 r. 20 k.

w assygn. 327,083,188 r. 49½ k.

Pożyczki z Banku.

W roku 1833 należało Bankowi długu:

Od różnych władz i zakładów publicznych.

w srebrze 130,000 r.

w assygnatach 188,952,428 r. 36 k.

(w tej liczbie od Komisji Umorzenia Długów Państwa 53,690,100 rub. od Skarbu Państwa 130,000 r. srebr. i 119,813,391 rub. 50 kop. ass.)

Od prywatnych dłużników

w złocie 16,134 r. 96 k.

w srebrze 419,982 r. 95½ k.

w assygnatach 127,686,838 r. 68½ k.

Dano na nowe pożyczki i rozłożono z dawnych na dalsze raty:

w złocie 17,700 r.

w srebrze 38,800 r.

w assygnatach 56,245,320 r. 19 k.

(w tej liczbie rozmaitym rządowym zakładom i pod zastaw aręd i starostw 30,883,134 r. 29 k.)

Weszło na wypłatę pożyczek:

Kapitału

w złocie 18,667 r. 38 k.

w srebrze 182,368 r. 20 k.

w assygnatach 24,474,981 r. 75 k.

Procentów

w złocie 1,549 r. 68 k.

w srebrze 40,528 r. 87 k.

w assygnatach 17,210,653 r. 23½ k.

Od pożyczek na lat 26 i 37 wzięto premij:

w srebrze 13 r. 50 k.

w assygnatach 71,336 r. 50 k.

Na rok 1834 winne były:

Rozmaite władze i zakłady publiczne:

w srebrze 188,700 r.

w assygnatach 217,941,574 r. 66 k.

(w tej liczbie Komisja Umorzenia 53,690,100 r., Główna Kassa 128,700 r. sr. i 145,713,303 r. 1 kop. ass.)

Prywatni dłużnicy:

w złocie 15,167 r. 58 k.

w srebrze 277,714 r. 75½ k.

w assygnatach 130,468,303 r. 82½ k.

W roku 1833 Bank odniósł czystego zysku:

w złocie 1,410 r.

w srebrze 42,718 r. 60 k.

w assygnatach 4,575,235 r. 6½ k.
Wszystkie te operacje dochodzą razem do 227,679,857 rubli 58½ kop. ass.

Ogół obrotów Banku wynosił w roku 1833.

w brzęczącej monecie 1,335,695 r. 79 k.

w assygnatach 588,582,409 r. 29½ k.

(dok. nast.)

— Do Petersburga przybyli: 20 b. m., z Lucyna, obywat. Żondecki; — 22go, z Mohylewa, urzędnik do szereg. pol. przy tameczn. cyw. gubern. R. H. Chiżkowski. Wyjechali: 22go, do Wilna, tameczny kupiec Szpakowski; — 26go, do Kijowa, tameczny gubern. marzałek Rzeczywisty Radca Stanu hr. Tyszkiewicz.

— Komissya likwidacyjna Grodzieńska obwieszczeniem, wydrukowanem po raz pierwszy w Kurjerze Litewskim w dniu 13 b. m. podaje do wiadomości następną nową listę powstańców, których majątki uległy konfiskacie.

W obwodzie Białostockim.

Szlachta.

Bohdanowicz Wincenty. — Bajkowski Wiktor xiądz. — Wernachowski Alexander. — Emelita Franciszek. — Zdieszkowski Piotr, który nierozdzielnie z bratem swym Karolem miał drewniany dom, szpichlerz, grunta i łąki w powiecie Drohickim we wsi Kosnach Wypychach. — Zdorychowski Piotr. — Kozieradzki Alexander, którego ojciec Stanisław posiada część w powiecie Drohickim we wsi Milkowicach Mackach. — Krawczykowski Maciej. — Lipiński Stanisław. — Lewicki Paweł. — Moczulski Piotr, nierozdzielnie z braćmi Maciejem i Symonem miał część ziemi i gospodarskie na onej zabudowania w powiecie Drohickim w okolicy Moczydłach starych. — Milewski Kajetan xiądz. — Mioduszewski Karol. — Ordyński Franciszek. — Obrycki Teofil, nierozdzielnie z małoletniemi braćmi, Leopoldem, Xawerym, Ferdynandem i Edwardem, oraz siostrą Leokadią, miał część majątku Wojtkowic w Powiecie Drohickim, i drewniany dom z placem w mieście Drohiczynie. — Piotrowski Wincenty. — Rogowski Alexander Kolegjalny Registrator, na którego przypadła szósta część kapitału 300 rubli srebrem, obezpieczonego na majątku Wielkich Hryniewiczach w powiecie Bielskim. — Sasinowicz Józef. — Sobolewski Adam. — Tchorznicki Ignacy, którego ojciec Felix w powiecie Drohickim posiada część majątku Smorzewo. — Jahołkowski Piotr. — Jakubowski Antoni.

Mieszczanie.

Dębski Ignacy z Brańska. — Kubiński Tomasz. — Minkiewicz Antoni z Siemiatycz.

Włościanie.

Wichrowski Franciszek. — Gawina Protas. — Kowalczuk Wasil. — Kołodka Ignacy. — Petruczuk Danił. — Połubiński Antoni. — Chruściel Andrzej. — Jaszczuk Grzegorz.

W gubernii Grodzieńskiej.

Bohuszewicz Franciszek. — Dębski Szlachcic. — Dobrowolski Jan. — Kamiński Franciszek. — Kuchowski Wenanty — Radowski Stanisław, którego ojciec posiada w powiecie Wołkowyskim majątek Mienki dusz 67 i wolną 1, oraz wydziały z Exdywizji Krzemienieckiej, jeden za 20,626 złotych, a drugi w majątku Jeziernicy za 1,786 rubli 22 kopiejek srebrem, i w powiecie Grodzieńskim majątek Kruhlik dusz 7. — Sienkiewicz Norbert.

Wiadomości zagraniczne.

Berlin 2 Października. 29 Września CESARZOWA Jmć Rossyjska raczyła odwiedzić w Freienwalde J. K. M. księżną Ludwikę, wdowę po zmarłym niedawno księciu Antonim Radziwille, i nazajutrz, 30go, w towarzystwie J. C. M. W. XIĘŻNICZKI MARYI udała się do Potsdamu. J. C. M. przybyła do tego miasta o 1ej s południa, przez nowy most Glienic, który niedawno ukończono, i przez który N. CESARZOWA Jmć przejechała pierwsza. Magistrat miasta, s pozwolenia zwierzchności, wystawił z drugiej strony tego mostu bramę tryumfalną, na 34 stopy wysoką, ozdobną cyframi A. F., pruskimi i rosyjskimi herby i miejskimi chorągwiemi. N. PANI przyjęła przed tą bramą powitanie magistratu i tłumu licznie zgromadzonych widzów.

— Król Jmć ozdobił orderem Orła Czerwonego 2ej klasy rosyjskiego pułkownika *Kotzebue*.

Londyn 26 Września. Lord Palmerston oznajmił komitetowi właścicieli papierów hiszpańskich, iż przedstawienia jego przesłane zostały ministrowi spraw zagranicznych w Madrycie.

— Dla śpieszniejszego opisanie obiadu danego dla lorda Grey w Edynburgu, gazeta *Times* wyprawiła była do tego miasta czterech stenografów. Trzej pierwsi przygotowali już byty noty swoje do druku, podczas kiedy ostatni zajęty jeszcze był pisanie. Nakoniec, wszyscy wsiedli do czterokonnego pojazdu, urzędzonego w taki sposób, iżby ostatnia część opisu ułożoną w nim być mogła podczas drogi. Na każdej stacyi czekały ich gotowe konie, umyślnie zamówione, pod warunkiem iż mają ubiegać na godzinę po 16 mil ang. Jakoż, stenografowie, wyjechawszy z Edynburga o wpół do pierwszej w nocy, pomimo przeszkód które nadspodziewanie w podróży ich zatrzymywały, stanęli w Londynie drugiego dnia o 6ej rannej, i gazeta *Times* o 11ej godzinie we Środę wydana, zawierała już wszystkie mowy w nocy s Poniedziałku na Wtorek w Edynburgu miane. Koszta podróży stenografów wyniosły do 250 f. sterl.

Gazeta *Morning Chronicle* wyprawiła była w tymże celu do Edynburga tylko dwóch ludzi, których cała podróż kosztowała 82 f. sterl. Lecz stenografowie ci przybyli do Londynu dopiero w 18 godzin po stenografach gazety *Times*. Zważając iż obiad Edynburski nie był żadną okolicznością nadzwyczajną, szczegóły wspomniane dać mogą wyobrażenie o kosztach jakich angielskie gazetyłożyć nie wahają się dla zaspokojenia ciekawości czytelników.

— Ostatnimi dniami umarł tu człowiek wielce bogaty, którego ojciec przedawał w małym kramiku masło. Sam też wspomniany bogacz, nazwiskiem Charles Flower, trudnił się tym handlem, sprzedając masło, słoninę i t. p., tak iż nakoniec w handlu tych płodów usunął wszelkie spółubieganie się innych. Umarł z niestrawności, w pałacu swoim w Russel-Square. Mało ludzi traktowało hojniej swych gości. Dla ściągania zaś na swoje obiady znakomitych osób używał szczególnego wybiegu, zapraszając n. p. Biskupa Londyńskiego do obiadu, na którym miał się znajdować arcybiskup Kantorberry, prezesa sądu Królewskiego na obiad z lordem Kanclerzem i t. d.—używając zawsze jednego znakomitego nazwiska dla zwabienia

innych. Sir Charles umierając zostawił 550,000 f. sterl. majątku, s którego najstarszemu synowi swojemu zapisał 400,000; pani Perceval, starszej córce, już zamężnej, 31,000; pani Magnay, młodszej, podobnież zamężnej 20,000; dwom innym córkom pannom po 30,000; nakoniec najmłodszej, również niezamężnej, 400 f. sterl. rocznego dochodu.

— Xiężna Lieven, przy wyjeździe swoim do Petersburga otrzymała od Królowej Jmci w podarunku nader piękną toaletę papierową (s *papier maché*), bogato perłami wykładany, kosztujący do 600 ginei. Stolik ten, arcydzieło w swoim rodzaju, kosztował cały rok pracy.

— *Morning Herald* zapewnia iż w wojsku tureckim odkryto nowy spisek na życie sułtana, w skutek czego 6 do 7 oficerów skazano na uduszenie. Do spisku tego miał też być wmieszany i Osman pasza, który jakoby umarł nie spowietrza, lecz s trucizny. Oddawna rozchodziły się już wieści iż zamierzał o powrocie do dawnego swojego pana, paszy Egiptu, i sądzą iż niechybnie byłby ten zamiar uskutecznił, jeśliby z rozkazu Sułtana nie był najściślej strzeżony.

— Z ostatnich gazet chińskich, otrzymanych s Kantonu, dowiadujemy się iż na początku bieżącego roku stracono w Pekinie 20 do 30 mahometan, oskarżonych o zabicie jednego wołu. W tychże gazetach czytamy iż pod koniec zeszłego roku do 50,000 wojska birmańskiego wyruszyło do Kochinchiny.

— Gazety Amerykańskie pod d. 20 z. m. donoszą o nowych rozruchach wybuchłych w Filadelfii. Balwierz nazwiskiem Battis, murzyn, obić jakiegoś białego człowieka, do tego stopnia iż musiano go oddać do szpitalu. Lecz zaledwie wiadomość ta rozeszła się po mieście, pospólstwo zebrało się przed domem balwierza, powybijało drzwi i okna, wypędziło rodzinę jego na ulicę i zaczęło wyrządzać tysiączne inne bezprawia, którym nakoniec ledwie policya zapobiegła.

Paryż 25 Września. Ciało dyplomatyczne wezwane zostało do towarzyszenia Królowi Jmci w podróży do Fontainebleau. Wszyscy ministrowie podobnież towarzyszyć mu mają.

— Postanowieniem z d. 10 b. m. uchwalone zostało urządzenie w Algerze oddzielnego korpusu jazdy krajowców, pod nazwiskiem *regularnych Spahis*. Korpus ten składać się będzie ze 4 szwadronów, pod dowództwem podpułkownika.

— Hrabia Mole nie przyjął ofiarowanego mu urzędu czwartego wice-prezesa izby parów.

— Jenerał Sebastiani wyjechał do Neapolu.

— Według listu ze Smyrny z d. 13 Sierpnia, książę Raguzy (marsz. Marmont) znajdował się w tem mieście, s którego zamierzał udać się w dalszą podróż do Syrii i Egiptu.

— Kompozytor Boieldieu złożony od niejakiego czasu w Bordeaux chorobą, która kazała się już lękać o jego życie, zaczyna do zdrowia wracać i wyjechał stamtąd do Paryża.

— Znany śpiewak paryskiej włoskiej Opery, Rubini, grał ostatnimi dniami w Calais rolę hrabi Almagiva w *Ceruliku Sewilskim*, i przez szczególny, pierwszy może w dziejach teatralnych zbieg okoliczności, śpiewał rolę swoją w języku włoskim, kiedy wszyscy inni aktorowie śpiewali własne role po francusku.

— Według depeszy z Bayonny z d. 24 b. m., Królowa Regentka, wyrokiem z d. 17 t. m. ogłosiła brzeg całej Biskai za zostający w stanie blokady. Zumalacarreguy znajdował się pomiędzy Lumbiez i Ayo; Lorenzo, 21go, w Zubiri; Rodil, 19go, w Irurzun; don Karlos w Enguy.

— Izba prokuratorów dotąd pytania względem długu narodowego nie rozstrzygnęła. (Patrz niżej.) Na pos. 17 b. m. minister wojny, w odpowiedzi na zarzuty P. Montevirgen, objaśniał w następujący sposób stan interesów na teatrze wojny:

«Wczora zdawano się chcieć poniżyć walczone nasze wojsko, i, chociaż rozumiem iż nie było zamiarem P. Montevirgen czynić wyrzuty tej armii, która tylokrotnie dała dowody waleczności i męstwa, nie mogę oskarżenia tego przemilczeć. Zarzucano iż kilku dowodzców dało się podejść, i zapytywano czyli nie zbywa im na pieniądzech.

«Odpowiem, że, jeśli który dowodzca w podobnym rodzaju przewinił, rząd przedsięwziął w tej mierze należyte środki, i rozstrzygnięcie jego sprawy zostawionem jest jedynie sądowi. Zapytywano też czyli wojna w Nawarze nie przeciąga się s powodu braku pieniędzy, tu, przyznać się należy, iż brak ten jedynym jest przedłużenia wojny domowej powodem. Dotąd zwyczajem było dawać wojsku znaczny podarunek pieniężny przy rozpoczęciu każdej kampanii; teraz zaś nie tylko nie podobna go było w tej mierze zaspokoić, lecz musiano mu nawet odmówić miesięcznej płacy zgóry, przeciw wszelkim zwyczajom.

«Całe wojsko hiszpańskie rozdzielonem jest teraz na trzy główne części. Pierwsza znajduje się w prowincjach zbuntowanych; druga w obu Kastyliach i Arragonii, i mocno ubolewam nad niemożnością wyprawienia większej liczby wojsk do tej ostatniej prowincyi. Trzecia część rozłożoną jest pomiędzy Barceloną i Corogne, Kadyxem i Madrytem. Dziwią się iż wojna dotąd się przeciąga; lecz, mości panowie, przypomnijcie sobie Kalabrię, Wandę i też same prowincye za czasów Napoleona. Wiedziecie, iż nieprzyjaciel ukazuje się wszędzie jakby skutkiem czarów, i że Merino umiał w Kastylii zatrudnić 1,500 żołnierzy tylko z 10 ludźmi. Dla schwytania go, generał Mausó rozdzielił siły swoje do tego stopnia iżby walczyć z nim musiał razem na 37 punktach. Zdawano się też dziwić iż wojsko w liczbie 40,000 w Nawarze stojące nie otrzymało dotąd żadnych posiłków. Lecz zadziwienie to pochodzi z niewiedomości do jakiego stopnia rządowi zbywa na pieniądzech, dla uzbrojenia nowych zaciągów.

«Mówca któremu odpowiadam wspominał też o milicyach miejskich.—Rząd więcej od was samych, mości panowie, czuje potrzebę takich milicyj; lecz nie dozwala mu tego wycieńczenie skarbu. Dowodem tego, iż rząd zamierza o wysłaniu do Nawarry batalijonu wojska liniowego stojącego na załodze w Ciudad Rodrigo, skoro tylko ukaże się tego potrzeba, a straż miasta wspomnionego poruczy samej milicyi.

«Rząd z niewymownem podziwieniem zapatrywał się na pośpiech z jakim milicye miejskie urządzić się potrafiły, i winien jest za to najszczerze dzięki patriotyizmowi obywateli i sumiennej władz gorliwości.»

Nakoniec, minister, po licznych pochwałach wojska, zakończył mowę swoją następującemi słowami:

«Wojna rokoszán jest wojną o osadzenie kraju wojskiem; osadzenie to może być tylko skutkiem siły, a siłą skutkiem pieniędzy.»

Po kilku jeszcze innych mowcach, minister skabu zwrócił znowu uwagę izby ku rzeczy o uznanie długu narodowego, i rozwodził się szczególnie nad protestacyami rządu francuskiego nie tylko przeciw zdaniu większości komisyi, głosującej za zupełnem bankructwem, lecz nawet przeciw jego własnemu projektowi. Oznajmił też izbie że i rząd angielski oświadczył się z życzeniem izby pretensye Francyi na należytej uwadze miano.

Najpoźniejsze wiadomości.

SPRAWY PORTUGALSKIE. *Lizbona, 20 Września.* Korrespondent Londyńskiej gazety Times udzielił następujących ważnych nowin. Don Pedro jest tak już słabym, że w chwili odjazdu gońca kilka mu ledwo godzin do życia zostawało. Jak tylko uczuł swoje niebezpieczeństwo natychmiast przedsięwziął stosowne kroki. Na posiedzeniu Izby Deputowanych 18go b. m. Prezes zapowiedział Korteżom że ma do zakomunikowania poselstwo od Regenta, które Sekretarz Izby odczytał w wyrazach następujących:

«Panowie Deputowani narodu Portugalskiego. Zawsze wierny mój przysiędze i posłuszny głosowi sumienia, wypełniwszy wczoraj powinności Chrześcijanina i Ojca mam, sobie również za obowiązek oznajmić wam, że stan słabości, który mię w dniu wczorajszym do tego aktu powodował, nie pozwala mi dalej zajmować się sprawami publicznemi; w jakowych okolicznościach zmuszony jestem prosić was iżbyście potrzebne obmyślili środki. Zasyłam do Boga najgorętsze modły o pomyślność kraju.

Don Pedro Regent.

w Pałacu Queluz, 18 Września.

To zrzeczenie się największe sprawiło wrażenie i po niejakiach naradach Izba postanowiła polecić tę sprawę temu samemu Komitetowi, który już się zajmował zagadnieniami względem Regencyi i małżeństwa Królowej, złożonemu z margrab. Saldanha, Joachima Antonio Magalhaes, A. B. Ferras de Vasconcellos, A. Marciano de Acevedo, A. B. de Fonseca Moniz, M. P. d'Acevedo Loureiro, i F. de Saraiva da Costa Refois. Tegoż dnia o 4 j po połud. Komitet objawił Izbie swe zdanie, które w treści jest następujące.

«Podług dawnych praw Królestwa wiekiem pełnoletności Monarchów Portugalskich jest lat 14; a lubo ta ustawa zniesioną została przez kartę konstytucyjną, która przedłużyła takowy zakres, Komitet jednak poczytuje tę nową ustawę za mogącą być przez zgromadzenie korteżów odwołaną lub w sposobie wyjątku zmodyfikowaną. Zważywszy więc że Dona Maria II, dosięgła i w afizycznym i w moralnym względzie zupełnego swego rozwinięcia i jest w stanie od tej już chwili objąć rządy swego Państwa, «mniemamy że Jej Najwierniejsza Mość *) panująca Królowa Dona Maria II, powinna być uważaną i ogłoszoną za pełnoletnią, i «wejsć natychmiast w użycie praw i władzy, jakie, według brzmienia karty konstytucyjnej, jej się należą.» *Dan w Pałacu Korteżów—18 Września.*»

To zdanie Komitetu będąc oddane na głosy, zostało przyjęte przez Izbę Deputowanych jednomyślnie.

W Izbie Parów uchwałę tę zatwierdzono większością 25 głosów. Przeciwni zaś jej byli Margrabiowie Fronteira i Loulé, hrabiowie Villa Real, Taipa i Lumlaires, i P. Trigoso, którzy chcieli, iżby, stosownie do konstytucyi, Infantka Dona Isabel Maria była Regentką, dopokąd Królowa nie dojdzie lat 18.

Xiążę Palmella, na czele wybranej Deputacyi, udał się nazajutrz do Królowej, dla oznajmienia Jej o postanowieniu Korteżów. Dona Maria odpowiedziała:

*) Tytuł Monarchów Portugalskich.

«Dziękuję kortezom za środek który przedsięwzięli, lecz ubolewam najmocniej nad okolicznością, która do tego była powodem. Przyrzekam uczynić wszystko co odemnie zależy, do utrzymania Konstytucyi Królestwa, i będę usiłowała naśladować enoty «Najjaśniejszego Ojca mego i iść we wszystkiem za jego przykładem i radą.»

Tegoż dnia xżę Palmella udzielił Prezesowi Izby Deputowanych odpowiedź Królowej i dodał że N. Pani pozostawia Rząd w dotychczasowym jego składzie do czasu wykonania przysięgi, po czém utworzy sama nową administracyą.

20go Września Królowa s całym dworem udała się do Izb i wykonała tam uroczystą przysięgę. Kiedy wracała do pałacu Queluz, konie jej, zląkszy się nieostrożnie puszczonej rac, unosić zaczęły. Zdołano wszakże je wstrzymać i wszystko skończyło się na przestradchu. Królowa witana była od ludu z największym zapałem.

— Podług wiadomości z Lizbony, z dnia 21 Września, Don Pedro żył jeszcze. Królowa zleciła xięciu Palmella złożenie nowego Ministerstwa.

SPRAWY HISZPAŃSKIE. Odebrano w Paryżu następną telegraficzną depezę, datowaną z Madrytu 25 Września, o 4 po połud. i natychmiast wywieszono ją na Gieldzie: «Izba Prokuratorów, zamknąwszy przedwczora ogólne rozprawy o długach zagranicznych, przyjęła dziś większością 63, przeciw 47 głosów pierwszy artykuł projektu Rządowego następnej treści: «Wszystkie długi zaciągnięte przez Rząd w różnych epokach, a mianowicie pożyczki zawarte przed i po 1823 r., uznane zostają za długi Stanu.»

Gazeta Madrycka z d. 25 Wrz. zawiera wyrok Królowej, iż armija północna rozdzieloną zostaje na dwa korpusy: nawarski, którego dowodztwo polecone jenerałowi Mina, i Baskski, jenerałowi Asma. Hrabia Armildas mianowany Wice-Królem Nawarry. Innym wyrokiem wódz dotychczasowy, jen. Rodil, mianowany Kapitanem Jenerałnym Estramadury, w dowód szczególnego zadowolenia Królowej-Regentki z jego gorliwości i wierności.

Miejska milicya Hiszpańska (Urbans) wyrokiem 10 Września, obroconą została na wojsko ruchome, pod nazwaniem gwardyi narodowej.—24 tegoż m. żołnierze milicyi zamieszani do rozruchów 17 Lipca, otrzymali przebaczenie. Chciano ich naprzód ukarać wykreśleniem ze służby, ale obawiano się nowego buntu.

— 23go przeciągały po ulicach Madrytu s chorągwiemi i muzyką oddziały młodych ochotników, i w rzeczy samej tak młodych, iż najstarsi nie mają nad lat dwanaście. Podobne drobne wojsko było uorganizowane w 1820 roku i, zwłaszcza w Barcelonie, nie małe oddało usługi, wyręczając w wielu szczegółach służby narodową milicyą, którą można wtenczas było użyć do ścigania powstańców. Lud jednak niechętnie na tę paradę spoglądał, poczytując ją za wróżbę upadku wolności, jak się to zdarzyło w 1820 roku.

Londyn 30 Września. Alderman Winchester obrany został na rok przysły Lordem Mayoorem miasta Londynu.

— Xiążę Saxe-Altenburg umarł 29 Września. Panował 54 lata.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

— Gazeta przyładka Dobrej Nadziei, (South African Advertiser), pod datą 11 Lipca b. r. zawiera wiadomość o wielkiej wyprawie w głąb Afryki, która się 9 tegoż miesiąca w tę niebezpieczną podróż puściła. Osoby ją składające są: anglicy, Doktor *Smith*, kapitan 98 pułku piechoty *Edye*, Karol *Bell*, P. *Burrow* i dwóch podróżnych rodem z Indyj, którzy mają zostać w Lattakoo. Wyprawę tę na znaczną odległość od osady przeprowadzali przyjaciele śmiałych wędrowników; w tej liczbie był i sławny astronom, znajdujący się teraz na przyładku, sir John Herschell. «Zaiste, dodaje gazeta, historia wszystkich poprzednich wypraw do środkowej Afryki dowodzi, jak wielkie podobnym przedsięwzięciom, mimo wszelką przeczność, grozi niebezpieczeństwo. Dzisiejsza wyprawa ułożona jest z wielką starannością i z zachowaniem wszystkiego co może zapewnić pomyślny powrót osób ją składających; zdolności zaś tych osób są rękojmią jej skuteczności i pożytków, jakie przynieść powinna. Całe towarzystwo zgromadzi się w Graff-Reinet, który się uważa za punkt rozpoczęcia podróży.»

— Godną uwagi uczonych okolicznością jest, iż ostatnie wielkie wybuchnienie Wezuwiusza, miało miejsce właśnie w chwili, w której dało się czuć trzęsienie ziemi w Chichester, w Anglii.

— Biskup Katolicki Doktor England jest na wyjeździe z Anglii do południowej Karoliny, w Ameryce, gdzie jest jego dyecezya, (Charleston). Kilka panien zakonu Ursulinek towarzyszyć mu będą do Charleston, gdzie mają założyć klasztor. Stamtąd Biskup uda się do Haiti, dla wypełnienia missyi Ojca Św. który go szczególną ufnością zaszczyca.

— Na ostatnim jarmarku w Castle Otway, w Anglii, który, oddawna podupadły, został przywrócony przez P. Otway Cave, między innemi zachęczeniami, rozdana została nagroda 12 sowerenów, ustanowiona przez admirała Sira Roberta Otway, dla dwunastu córek matych dzierżawców miejscowych, które będą najlepiej ubrane.

— W Stockholmie, po 19 Września było chorych na cholere 6484 osób, s których 1761 wyzdrowiało a umarło 2809.

— W Dordrecht jest żeglarz nazwiskiem Konrad Vancouver, który 20 Sierpnia b. r. skończył sto trzydzieści pięć lat wieku. Jest on bezsprzecznie najstarszym marynarzem w świecie.

— Lord Grey zamierza przepędzić następną zimę w Paryżu.

— W Liverpool w krótkce ukończony będzie wspaniały gmach komory celnej, w budowaniu którego to jest osobliwszem, że wzniesiony zostanie bez żadnego zgola rusztowania; wszystkie bowiem materiały podnoszone są za pomocą pary.